

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

ความหวังและสัมพันธภาพกับสิ่งรอบข้าง
(HOPE AND RELATIVITY WITH SURROUNDINGS)

นางสาว เพ็ญพรรณ ผลามิตร

เลขที่.....
เลขทะเบียน..... 34499
วัน, เดือน, ปี..... 11 พ.ย. 2542

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาภาพพิมพ์ ภาควิชาวิจิตรศิลป์
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2541

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร
ลาดกระบัง อนุมัติให้ศิลปินพันธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

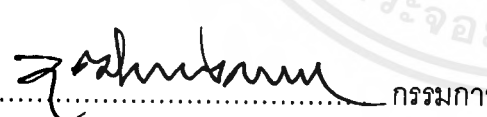
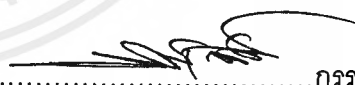

.....คนบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เอกพงษ์ จุลเสณีย์)

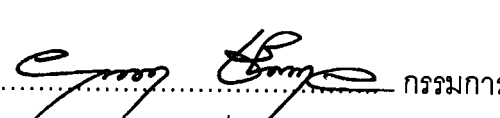
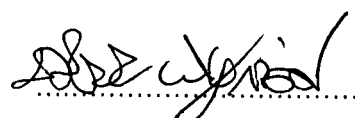
คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์
.....ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์เกียรติศักดิ์ ชานนนารอด)

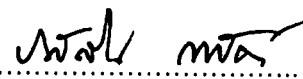
 กรรมการ (รองศาสตราจารย์เดชา วราขุน)
 กรรมการ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมศักดิ์ ปรียวณิชย์)

 กรรมการ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์มัลลิกา มังกรวงษ์)
 กรรมการ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์อลิตา จันฝั่งเพชร)

 กรรมการ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์สรรณรงค์ สิงห์เสนีย์)
 กรรมการ (อาจารย์ปิยะวัฒน์ มังกรวงษ์)

 กรรมการ (อาจารย์วุฒิมิกร คงคา)
 กรรมการ (อาจารย์สุรพงษ์ สมสุข)

 กรรมการ (อาจารย์ยุพา ชั่งกุล)
 กรรมการ (อาจารย์รัชชัย พันธุ์สวัสดิ์)

.....กรรมการและเลขานุการ
(อาจารย์รชลิน กาสต์)

 อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์
(อาจารย์ยุพา ชั่งกุล)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์และสงวนลิขสิทธิ์ในเนื้อหาโดยมีเงื่อนไขว่าเอกสารนี้ใช้เพื่อประโยชน์ด้านการศึกษา
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาตและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทคัดย่อ

หัวข้อศิลปนิพนธ์	:	ความหวังและสัมพันธภาพกับสิ่งรอบข้าง
หัวข้อศิลปนิพนธ์ภาษาอังกฤษ:	:	Hope and relativity with SURROUNDINGS
ชื่อ	:	นางสาว เพ็ญพรรณ ผลามิตร
สาขา	:	ภาพพิมพ์
ปีการศึกษา	:	2541
อาจารย์ที่ปรึกษา	:	อ. युพา ชั่งกุล

ข้าพเจ้าสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ ภายใต้หัวข้อเรื่อง “ความหวังและสัมพันธภาพกับสิ่งรอบข้าง” ด้วยความจริงที่ว่า สัมพันธภาพเป็นสิ่งที่ทำให้มนุษย์ไม่รู้สึกละแสบ้างภายใต้สังคมอันกว้างใหญ่ และทำให้เราอยู่ได้อย่างมีความหวัง และกำลังใจสัมพันธภาพที่แท้จริงอันดับแรกของมนุษย์คือครอบครัว เมื่อความสัมพันธ์เหล่านี้ขาดหาย ความต้องการไม่ได้ลดลงตามกาลเวลา หากแต่ซ่อนอยู่ภายในจิตใจส่วนลึกของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าใช้ประสบการณ์ในวัยเด็ก ย้อนคิดถึงสิ่งที่จำได้เรื่องราวในหนังสือ หรือสิ่งที่จินตนาการขึ้นเอง ความทรงจำต่อช่วงเวลานั้นเป็นแรงผลักดัน ส่งผลให้ข้าพเจ้าเกิดความหวังที่อยากจะให้ครอบครัวแน่นแฟ้น อีกทั้งยังเป็นการบันทึกเรื่องราวความหวังที่อยากจะให้ครอบครัวแน่นแฟ้น อีกทั้งยังเป็นการบันทึกเรื่องราวความรู้สึกต่าง ๆ ในวัยเด็กเป็นการแสดงออกทางความรู้สึก สร้างรูปทรงให้มีลักษณะคลี่คลายออกไปจากความเป็นจริง นำเอารูปทรงเดิมผสมผสานกันให้เกิดรูปทรงใหม่ โดยใช้เส้น, สี, จุด และลักษณะพื้นผิว ทำงานร่วมกันอย่างมีเอกภาพ สัญลักษณ์ที่เป็นส่วนตัว เลือกใช้และคลี่คลายไปตามอารมณ์และความรู้สึกในช่วงขณะนั้นให้มากที่สุด

การถ่ายทอดความคิดออกมาเป็นผลงานศิลปะนั้น ต้องอาศัยการคิดอย่างเป็นขั้นตอน ตั้งแต่การสร้างภาพร่าง สู่การขยายเป็นผลงานจริง ด้วยเหตุที่ภาพร่างมีขนาดเล็ก เมื่อนำมาขยายใหญ่ตามสัดส่วนอาจก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางอารมณ์และความรู้สึกไปบ้าง ซึ่งผู้สร้างสรรค์ต้องแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นเพื่อให้ได้ภาพที่ใกล้เคียงกับภาพร่างให้มากที่สุด และเมื่อผลงานเสร็จสมบูรณ์แล้วก็ต้องนำผลงานนั้นมาวิเคราะห์หาส่วนดี และส่วนเสียเพื่อที่จะนำมาแก้ไข และพัฒนาผลงานในขั้นต่อไปให้ดียิ่งขึ้น

การบอกเล่าเรื่องราวผ่านผลงานศิลปะ จนกลายเป็นศิลปนิพนธ์ชุดนี้นั้นข้าพเจ้าเลือกที่จะถ่ายทอดภายใต้เทคนิคภาพพิมพ์พื้นราบ ซึ่งมีศักยภาพเหมาะสมกับสิ่งที่ข้าพเจ้าต้องไม่ว่ากรรมใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีเหตุผลและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

: การแสดงออก จากภาพร่างจำนวน 15 ชิ้น เป็นผลงานจริง 5 ชิ้น ซึ่งมีการพัฒนา
อย่างต่อเนื่องทั้งรูปแบบและเนื้อหา ตลอดจนการสร้างสรรค์โดยเฉพาะอย่างยิ่ง 2 ชิ้น
สุดท้าย ที่พัฒนาจนเป็นที่น่าพอใจที่สุด

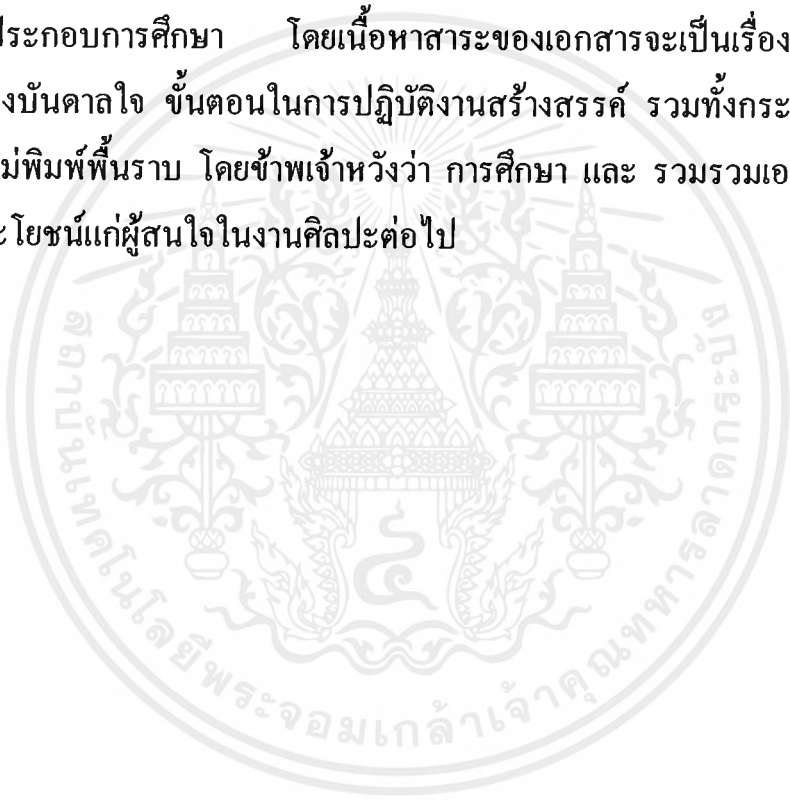
กระบวนการสร้างภาพพิมพ์พื้นราบนั้น จำต้องอาศัยความแม่นยำ การผิดพลาดใน
ขั้นตอนการกัดกรวดอาจทำให้ลวดลายไม่ชัดเจน ควรสร้างแม่พิมพ์ในห้องอุณหภูมิต่ำ จะทำ
ให้แม่พิมพ์แข็งแรงขึ้น ศิลปินพจนันท์ครั้งนี้ทำให้ข้าพเจ้ามีทักษะในการทำงานศิลปะอย่างมีขั้น
ตอน เพิ่มพูนประสบการณ์และเพื่อความชัดเจน ข้าพเจ้าอธิบายตั้งแต่วิธีปฏิบัติงาน ข้อ
บกพร่อง ข้อเสนอแนะ รวมทั้งการแก้ไขปัญหาไว้ในลำดับท้ายสุดซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อ
การทำงานศิลปะต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำนำ

โครงการนิพนธ์ ภายใต้วชื้อเรื่อง “ความหวังและสัมพันธภาพกับสิ่งรอบข้าง” (HOPE AND RELATIVITY WITH SURROUNDINGS) เป็นหลักสูตรของปริญญาศิลปกรรมศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาจิตรศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ปีการศึกษา 2541 มีส่วนประกอบ 2 ส่วนสำคัญ คือ ส่วนของผลงานสร้างสรรค์ (ภาพพิมพ์) และส่วนของภาคนิพนธ์ ซึ่งเป็นเอกสารประกอบผลงานศิลปะ ที่ได้รวบรวมขึ้นสำหรับใช้ประกอบการศึกษา โดยเนื้อหาสาระของเอกสารจะเป็นเรื่องของแนวความคิด, แรงบันดาลใจ ขั้นตอนในการปฏิบัติงานสร้างสรรค์ รวมทั้งกระบวนการสร้างภาพพิมพ์แม่พิมพ์พื้นราบ โดยข้าพเจ้าหวังว่า การศึกษา และ รวบรวมเอกสารชิ้นนี้จะก่อให้เกิดประโยชน์แก่ผู้สนใจในงานศิลปะต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

ด้วยความระลึกถึงความรักของแม่ และ น้องสาว จึงทำให้เกิดศิลปนิพนธ์ชุดนี้ และด้วยการตระหนักถึงสิ่งนี้ ข้าพเจ้าจึงเรียนรู้ที่จะสัมผัสถึงความรักของแม่ ด้วยการพยายามตั้งใจศึกษาเล่าเรียน และนี่คือการตอบแทนนั้น ตลอดจนคณาจารย์ผู้ที่ทำให้ข้าพเจ้าเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ กระทั่งขาดเงินมากขึ้น หนังสือของพ่อทุกเล่มที่ทำให้ข้าพเจ้า เป็น และ กิด ได้อย่างในปัจจุบัน และหากศิลปนิพนธ์ชุดนี้จะจรรโลงใจผู้คนที่ได้บ้าง ข้าพเจ้าขออุทิศให้บุคคลที่เอ่ยมายังตน

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก-ข
คำนำ	ค
กิตติกรรมประกาศ	ง
สารบัญ	จ
บทที่ 1	1
บทนำ.....	
- ความสำคัญ.....	
- วัตถุประสงค์.....	
- ขอบเขตโครงการ.....	
บทที่ 2	3
ความมั่นคงใจ และแนวความคิดในการ สร้าง	
สรรค์.....	
- ที่มาแห่งความมั่นคงใจ.....	
- แนวความคิดในการสร้างสรรค์.....	
บทที่ 3	5
การดำเนินการสร้างสรรค์ผลงาน.....	
- การนำข้อมูลเข้าสู่วิธีการสร้างสรรค์.....	
- การนำข้อมูลเข้าสู่วิธีการสร้างสรรค์.....	
- การสร้างภาพร่าง.....	
- เทคนิค (วิธีการสร้างสรรค์).....	
บทที่ 4	21
วิเคราะห์องค์ประกอบ และการพัฒนาผลงาน.....	
บทที่ 5	27
- บทสรุป.....	
บรรณานุกรม	29
ประวัติผู้เขียน	30

บทที่ 1

บทนำ

“สัมพันธภาพ” เป็นความรู้สึกที่มนุษย์มีต่อสิ่งต่างๆ รอบตัว ทำให้มนุษย์ไม่รู้สึกโดดเดี่ยวภายใต้สังคมอันกว้างใหญ่ เพราะเมื่อมนุษย์มีความสัมพันธ์ต่อบุคคลหนึ่ง หรือ สิ่งๆ หนึ่ง ระยะเวลาสร้างให้บุคคลนั้นสิ่งนั้น มีความหมายและทวีความสำคัญ สัมพันธภาพทำให้มนุษย์รู้จักแบ่งปันความรักไปยังสิ่งต่าง ๆ เป็นที่ยึดเหนี่ยวให้มนุษย์มีกำลังใจที่จะต่อสู้ ยืนอยู่ในสังคมได้อย่างมั่นคงและมีความหวัง

ความสำคัญของเรื่องในการสร้างสรรค์

ข้าพเจ้าใช้ประสบการณ์ในวัยเด็ก ย้อนคิดถึงสิ่งที่จำได้ เรื่องราวจากหนังสือหรือสิ่งที่ข้าพเจ้าจินตนาการขึ้นเอง ในเวลาแห่งามีเพียงสิ่งเหล่านี้เป็นเพื่อน ความทรงจำต่อช่วงเวลานั้นเป็นแรงผลักดันส่งผลให้ข้าพเจ้าเกิดความหวัง อยากให้ครอบครัวแน่นแฟ้น มีคนคอยดูแลอยู่ใกล้ๆ เพื่อสร้างความสัมพันธ์อันแนบแน่น อันเป็นจุดเริ่มต้นต่อการสร้างศิลปนิพนธ์ของข้าพเจ้า

วัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์

ศิลปนิพนธ์ชุดนี้ ข้าพเจ้ามีวัตถุประสงค์จะบันทึกเรื่องราวความรู้สึกต่างๆ ในวัยเด็กเป็นภาพผลงานทางศิลปะ ถ่ายทอดความรู้สึกภายในออกมาสร้างเป็นผลงานภาพพิมพ์ โดยเทคนิคภาพพิมพ์พื้นราบ

ขอบเขตโครงการศิลปะนิพนธ์

โครงการศิลปะนิพนธ์ชุดนี้ ข้าพเจ้านำเสนอในรูปแบบกึ่งนามธรรม โดยกำหนดให้เป็นการแสดงออกทางความรู้สึก สร้างรูปทรงให้มีลักษณะคลี่คลาย ออกจากความเป็นจริง นำเอารูปทรงเดิมผสมผสานให้เกิดรูปทรงใหม่ โดยใช้เส้น สี, จุด และลักษณะพื้นผิว ทำงานร่วมกันอย่างมีเอกภาพ และภายใต้ประสิทธิภาพของ เทคนิคภาพพิมพ์พื้นราบที่มีการทับซ้อนของสีได้ดี มีลักษณะพื้นผิวที่เป็นเอกลักษณ์ เฉพาะที่ไม่สามารถทำได้ในเทคนิคอื่น จึงมีลักษณะพิเศษตรงตามวัตถุประสงค์ในการถ่ายทอดเรื่องราวทางจินตนาการได้อย่างสมบูรณ์ตามที่ต้องการ

บทที่ 2

กระบวนการทางความคิดสร้างสรรค์

ในการสร้างงานศิลปะ ล้วนแล้วแต่ต้องผ่านกระบวนการทางความคิด กลั่นกรองจากจินตนาการของผู้สร้าง จนกลายมาเป็นผลงานศิลปะชิ้นหนึ่ง ๆ ความมคิด จินตนาการเหล่านี้ล้วนมีที่มาจากประสบการณ์ชีวิตที่สั่งสมมาตั้งแต่เด็กจนเป็นผู้ใหญ่ ล้วนแล้วแต่มีอิทธิพลทางด้านความคิดและสร้างแรงบันดาลใจ จากเรื่องราวมากมาย นำมาผ่านกระบวนการการคิด เลือกสรรที่เป็นลำดับขั้นตอน เพื่อที่จะสื่อสารทางความคิดอย่างเป็นระบบ โดยมีขั้นตอนดังนี้

ที่มาและแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์

ความทรงจำในวัยเด็กของข้าพเจ้า มีเรื่องมากมายที่ข้าพเจ้ายังคงรู้สึกผูกพันและระลึกถึงไม่เพียงแต่เรื่องที่ดีและมีความสุขหากยังรวมทั้งเรื่องเศร้าและความเหงาที่เคยได้พบ เพื่อนเพียงอย่างเดียวที่มีคือ เรื่องราวในจินตนาการ สัตว์เลี้ยง และน้องสาว ความหวังอย่างเดียวที่มีคือ อยากให้มีพ่อ, แม่ มาแวดล้อมอยู่ใกล้ ๆ เพื่อที่จะอบอุ่นปลอดภัย เพราะสัมพันธ์ภาพที่แท้จริงอันดับแรกที่มีมนุษย์ได้รู้จักคือครอบครัว แต่เมื่อความสัมพันธ์เหล่านี้ขาดหาย ความรู้สึกโหยหา ต้องการ ยังคงมีอยู่ จวบจนก้าวเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ ความปรารถนาเหล่านี้ไม่ได้ลดลงตามกาลเวลา หากแต่ซ่อนอยู่ภายในจิตใจส่วนลึกของข้าพเจ้าเอง และจากประสบการณ์ต่างๆ ทำให้ข้าพเจ้าได้เรียนรู้ที่จะรักษาสัมพันธ์ภาพทางครอบครัวที่เหลืออยู่ ถึงแม้จะไม่สมบูรณ์แต่ก็ยังมีความสุขที่ทำให้เราได้รู้จักรัก สร้างความหวัง และกำลังใจ เหล่านี้ล้วนมีความหมายต่อชีวิตของข้าพเจ้า ก่อให้เกิดแรงบันดาลใจในการสร้างงานศิลปะต่อไป

แนวความคิดในการสร้างสรรค์

ในงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้ ข้าพเจ้าต้องการแสดงถึงความหวังที่ต้องการมีคนคอยดูแลใกล้ชิด การอยู่ร่วมกันของครอบครัวที่อบอุ่น มีความสุข โดยการถ่ายทอดผ่าน ความรัก ความเอื้ออาทร อย่างลึกซึ้ง ของคน, สัตว์ และสรรพสิ่งรอบๆ ตัว เหล่านี้เป็นสัญลักษณ์ส่วนตัวที่เลือกใช้ และ คลี่คลายไปตามอารมณ์ ความรู้สึก ในช่วงขณะนั้น ๆ มากที่สุด ทั้งยังเป็นการบันทึกเรื่องราวในวัยเด็กที่มีทั้งความสุข และ ทุกข์ คละเคล้ากันไป โดยสร้างรูปทรง เส้น และสี ให้ประสานกลมกลืนไปด้วยกัน อย่างมีเอกภาพ

บทที่ 3

การดำเนินการ การสร้างสรรค์ผลงาน

การสร้างสรรค์ผลงานทางศิลปะ ต้องอาศัยความสามารถ และรูปแบบทางความคิด ซึ่งเป็นเรื่องเฉพาะบุคคล การถ่ายทอดทางความคิดออกมาเป็นงานศิลปะนั้น จำต้องอาศัยการปฏิบัติงานที่เป็นขั้นตอน จากจุดเริ่มต้นของการสร้างสรรค์ การเลือก นำเอกรูปทรง เส้นและสี จัดเข้าไว้ด้วยกัน เกิดเป็นองค์ประกอบทางศิลปะ ล้วนแล้ว แต่ต้องใช้การถ่วงกรองทางความคิดที่เป็นลำดับ

การนำข้อมูลเข้าสู่วิธีการสร้างสรรค์

การสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้าเริ่มจากการย้อนคิด หาเรื่องราวในวัยเด็กที่ส่ออิทธิพลทางความรู้สึกแก่ข้าพเจ้า สิ่งต่างๆ ที่อยู่รอบตัวที่ข้าพเจ้าผูกพันด้วย เช่น สัตว์เลี้ยง น้องสาว เป็นต้น ข้าพเจ้าจึงนำเอาสิ่งเหล่านี้มาสร้างสรรค์ เปลี่ยน-แปลงรูปทรงเพื่อสร้างภาพร่างก่อนที่จะถ่ายทอดเป็นผลงานจริง โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

การสร้างภาพร่าง

ข้าพเจ้าเริ่มกำหนดโครงสร้างที่จะใช้ในงาน ลงสีแต่ละรูปทรงที่แตกต่าง กัน โดยให้รูปทรงของคนที่ถูกสร้างให้มีรูปร่างอึระมากขึ้น สัตว์ต่างๆ ที่มาจากจินตนาการ แล้วใช้เส้น , ลักษณะพื้นผิวเป็นส่วนแบ่งแยกรูปทรงต่างๆ ออกจากกัน ภาพร่างส่วนใหญ่เป็นการทดลองเทคนิคต่างๆ เพื่อให้เกิดลักษณะพิเศษ เพื่อจะได้้นำเอกไปใช้ในงานจริงได้ เริ่มจากภาพร่างทั้งสิ้น 15 ชิ้น

1.1	ภาพร่างชุดที่ 1	จำนวน 3 ชั้น	นำมาขยายเป็นงานจริง	1 ชั้น
1.2	ภาพร่างชุดที่ 2	จำนวน 3 ชั้น	นำมาขยายเป็นงานจริง	1 ชั้น
1.3	ภาพร่างชุดที่ 3	จำนวน 4 ชั้น	นำมาขยายเป็นงานจริง	1 ชั้น
1.4	ภาพร่างชุดที่ 4	จำนวน 5 ชั้น	นำมาขยายเป็นงานจริง	2 ชั้น

ภาพร่างชุดที่ 1

ชั้นที่ 1

ลักษณะเส้นที่เป็นอิสระ นำหนักที่สอดคล้องกับสีได้ดี แต่รูปทรงไม่เข้าที่เข้าทาง จึงทำให้ดูไม่มีที่มา ซึ่งอาจทำให้มีปัญหาในการนำไปขยายสู่ผลงานจริง เพราะพื้นที่ขยายมากขึ้น รูปทรงต้องหนักแน่น และมีรายละเอียดมากขึ้น แต่ภาพนี้ยังไม่สมบูรณ์ในรูปทรงมากนัก

ชั้นที่ 2

รูปทรงที่จัดวางอย่างจงใจเกินไป ทำให้ภาพขาดระยะ, มิติ ในบางที่ รูปทรงที่ดูเป็นการ์ตูนทำให้คล้ายภาพประกอบ และขาดพลัง เส้นที่เคยทำงานเด่นชัด กลับหายไปหมด ทำให้ภาพขาดจุดสนใจ

ภาพร่างชุดที่ 1

ชั้นที่ 3

การใช้รูปทรงที่สร้างขึ้นเอง ไปกันได้ดีกับเส้นรอบนอก ภาพดูมีระยะ พื้นผิวที่ทำให้รูปทรงดูน่าสนใจ สีที่เลือกใช้ ควบคุมโครงสร้างและโครงเรื่องได้ดี ลักษณะการนำเอารอยทางไหลของน้ำมันสน ซึ่งจะนำไปใช้ในงานจริง ทำให้องค์ประกอบลงตัวมากขึ้น จึงนำเอาภาพนี้ไปขยายเป็นผลงานจริง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 2

ชั้นที่ 1

การใช้สีดำมากเกินไปทำให้ภาพดูทึบตัน ภาพเล่าเรื่องมากเกินไป จนกลายเป็นภาพประกอบ แต่มีลักษณะเส้นที่ทำให้เกิดการเคลื่อนไหว ที่ควรนำไปพัฒนาในงานชิ้นต่อไป

ชั้นที่ 2

ใช้รูปทรงที่น่าสนใจมากขึ้น เพิ่มลักษณะพิเศษเข้าไปในรูปทรง มีการใช้เทคนิคลงไปมากขึ้น การสร้างพื้นผิวบางที่น่าสนใจ แต่ขนาดของแต่ละรูปยังไม่แตกต่างกันมากนัก ตัวเด็กผู้หญิงมีขนาดใหญ่เต็มกระดาน ทำให้ภาพอัดอัดขาดพื้นที่ว่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 2

ชั้นที่ 3

เด็กผู้หญิงที่วางอยู่กึ่งกลางภาพ และมีน้ำหนักเข้มที่สุด ดึงดูดสายตาได้ดี ขณะเดียวกันรูปทรงสัตว์ที่อยู่ด้านหลังมีน้ำหนักอย่างอ่อนที่สุด เพิ่มความเด่นให้กับภาพ การทับซ้อนของสีบนใบหน้าคน ทำให้เห็นการซ้อนกันของพื้นผิวที่แตกต่าง การเปรียบเทียบอย่างชัดเจนระหว่างสัตว์ 2 ชนิด ผิวที่เป็นจุดอิสระมีขนาดต่างกัน สร้างความน่าสนใจ พื้นที่ว่างมีแสงเงา เส้นที่ไหลจากด้านบนสู่ด้านล่างเป็นเส้น นำสายตาให้ดูได้ทั่วทั้งภาพ จึงนำรูปนี้ไปขยายเป็นผลงานจริง

ภาพร่างชุดที่ 3

ชั้นที่ 1

ควบคุมโครงสีให้อยู่ในโทนอบอุ่น เพื่อสื่อสารเรื่องราว เปลี่ยนแปลงรูปคน จากภาพร่าง 2 ชุดแรก เปลี่ยนรูปทรงของสัตว์ที่ดูน่ากลัว ให้นุ่มนวลขึ้น ให้ความสำคัญกับรูปเล็ก ๆ น้อย ๆ ในภาพยังคงลักษณะเด่นของเส้นไว้เช่นเดิม คือ เป็นอิสระไปรอบ ๆ แต่ยังไม่น่าพอใจมากนัก

ชั้นที่ 2

ให้หลักองค์ประกอบศิลป์น่าสนใจมากขึ้น และยังคงโทนสีเดิมไว้ แต่รูปทรงคน 2 คนดูเป็นการดูเกินไป สัตว์ที่ใช้ในภาพไม่มีมิติ แบน ขนาดรูปทรงที่เท่ากัน ความสนุกของเส้นขาดหายไป ทำให้ภาพขาดอารมณ์ที่ต้องการจะแสดงออก

ภาพร่างชุดที่ 3

ชั้นที่ 3

กำหนดให้มีเพียงรูปทรงเดียวในภาพ เพื่อดึงความสนใจ ใช้เส้นที่มีลักษณะต่าง ๆ กัน มีอิสระมากขึ้น แต่พื้นหลังที่ใช้สีค่อนข้างหนัก ทำให้ไม่มีบรรยากาศ อากาศเข้าไปทำงาน ภาพที่กตันมากเกินไป

ชั้นที่ 4

ใช้รูปทรงและสีเหมือนกับชั้นที่ 1 แต่ใช้เส้นเปลี่ยนทิศทาง ทำให้ภาพดูน่าสนใจถ้าที่จะใช้เส้นเฉียงตัดมาที่คน ทำให้เกิดเส้นนำสายตา พื้นผิวของสัตว์ น้ำหนักของสีลดลงในภาพนี้ เส้นวนทำให้ดูอิสระ และไม่ถูกจำกัด บรรยากาศที่อบอุ่น สร้างอารมณ์ได้ จึงนำภาพนี้ไปขยายเป็นผลงานจริง

ภาพร่างชุดที่ 4

ชิ้นที่ 1

ภาพร่างชิ้นนี้ใกล้เคียงกับงานชิ้นที่ผ่านมาเกินไป ยังคงใช้รูปแบบเดิมใช้เส้นแบบเดิม แต่เพิ่มการวาดเส้นอิสระเข้าไปในรูปทรงแทน ยังไม่เห็นการพัฒนาจากภาพร่างชิ้นที่ผ่านมาเท่าที่ควร

ชิ้นที่ 2

รูปทรงของคนอยู่กลางภาพ และมีน้ำหนักเข้มที่สุด ล้อมรอบด้วยน้ำหนักอ่อน แต่สัดส่วนระหว่าง 2 น้ำหนักนี้ยังเท่ากันเกินไป ทำให้ไม่น่าสนใจ รูปทรงที่ดูไม่เป็นรูปร่าง ทำให้เกิดการสื่อสารอย่างที่ต้องการ

ภาพร่างชุดที่ 4

ขั้นที่ 3

เริ่มสร้างรูปทรงที่ให้ความสำคัญกับรายละเอียดมากขึ้น ในสัปดาห์นี้มีภาพซ้อนกันอยู่ทำให้เกิดทั้งภาพและพื้นผิวไปพร้อม ๆ กัน มีการนำเอาสัตว์ที่มีจริงมาใช้และจัดวางในลักษณะเหมือนจริง ทำให้ภาพมีลักษณะกึ่งจริงกึ่งฝัน แต่องค์ประกอบศิลป์ และการจัดวางยังไม่เหมาะสมเท่าไรนัก

ภาพร่างชุดที่ 4

ขั้นที่ 4

มีการนำเอาแนวทางจากภาพร่างขั้นที่ 3 มาพัฒนาคลี่คลายต่อ ปล่อยให้รูปทรงทำงานอย่างอิสระ และกำหนดให้บรรยากาศทำงานกับพื้นหลังเต็มที่ จัดวางน้ำหนักเข้มที่สุดอยู่ในที่ที่เดี่ยวนบนพื้นขาว เพื่อมุ่งให้เกิดความรู้สึกสัมพันธ์กันระหว่างรูปทรง , พื้นสี และลักษณะของเส้นได้อย่างเต็มที่ จัดองค์ประกอบศิลป์แบบง่าย ๆ รูปทรงขนาดต่าง ๆ กัน ทำให้ภาพออกมาดูนุ่มนวล และพัฒนาไปจากชุดที่แล้ว จึงนำไปขยายเป็นผลงานจริง

ขั้นที่ 5

เมื่อมีการพัฒนาจากขั้นที่ 4 ข้าพเจ้าจึงนำมาพัฒนาต่ออีกครั้ง โดยให้ภาพได้เส้นที่เป็นกลุ่มน้ำหนักนั้น มีรูปทรงของสัตว์อยู่ซ้อนกัน การทับซ้อนสีบนใบหน้าคน ทำให้เห็นเทคนิคทางการพิมพ์ได้ดีขึ้น ใช้สีสดใสแต่ไม่หลากสีจนเกินไป เพื่อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รักษาเอกภาพ วางองค์ประกอบศิลปะแบบมีเพียงรูปทรงขนาดใหญ่รูปทรงเดียว เส้น
 , สี , น้ำหนัก และพื้นผิว โดยใช้การวาดเส้นเป็นส่วนประกอบลงไปด้วย จึงนำ
 ไปขยายเป็นผลงานจริง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2 เทคนิควิธีการสร้างสรรค์

เทคนิคภาพพิมพ์พื้นราบ มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

ขั้นตอนการสร้างภาพพิมพ์แม่พิมพ์พื้นราบ

กระบวนการของภาพพิมพ์ในปัจจุบันมีอยู่หลายประเภท ซึ่งกลวิธีในการสร้างแม่พิมพ์แต่ละประเภทรัน จะมีวิธีการที่ไม่เหมือนกัน ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลาย ๆ ด้าน ข้าพเจ้าสร้างสรรค์ผลงานผ่านกระบวนการทางการพิมพ์แม่พิมพ์พื้นราบ (LITHOGRAPHY)

LITHOGRAPHY มาจากรากศัพท์ของคำว่า STONE และ WRITING ในภาษากรีก เดิมที ALOYS (ALOIS SENEFELDER) ผู้ค้นพบเทคนิคใหม่นี้ในปลายศตวรรษที่ 18 เรียกเทคนิคนี้ว่า CHEMICAL PRINTING เพราะกรรมวิธีการทำแม่พิมพ์เกิดจากปฏิกิริยาทางเคมีเป็นหลัก แต่ชื่อนี้ไม่ได้รับความนิยม คงเรียก LITHOGRAPH ตามลักษณะการขีดเขียนบนหินมาแต่ครั้งนั้น ในศตวรรษที่ 19 ได้มีการคิดค้นแผ่นโลหะอลูมิเนียม และสังกะสีตะกั่ว (LUMINM PLATE , ZINC PLATE) ขึ้นใช้ในวงการการพิมพ์อุตสาหกรรม ศิลปินได้นำแผ่นโลหะทั้ง 2 ชนิดนี้มาใช้อย่างกว้างขวางคู่ไปกับการใช้แม่พิมพ์หิน ปูน (LIME STONE) และยังเรียกผลงานที่พิมพ์จากแม่พิมพ์โลหะนี้ว่า ลิโทกราฟ (LITHOGRAPH PRINT)

วัสดุอุปกรณ์ที่สำคัญในการสร้างแม่พิมพ์พื้นราบประกอบด้วยดังต่อไปนี้

- 1.) เพลทอลูมิเนียม สำหรับเป็นแม่พิมพ์
- 2.) ดินสอไข เกรยองไข ไขทูลู หมึกไข สำหรับเป็นอุปกรณ์ในการเขียนรูปเพลท
- 3.) ฟองน้ำ แป้งฝุ่น ผ้านุ่ม ภาชนะใส่น้ำ พู่กัน แปรงขนกระต่าย กาว กระดาษ กรด แอสฟัลต์ น้ำมันสน ทินเนอร์ เรดแลคเกอร์ (น้ำยาสร้าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

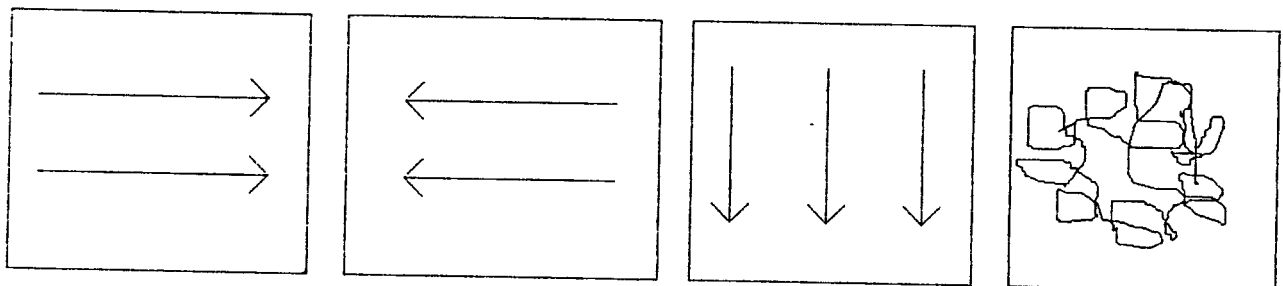
ภาพ) สำหรับเป็นวัสดุอุปกรณ์ และเครื่องมือในการกักกรดสร้างแม่พิมพ์

- 4.) ผงแมกนีเซียม สำหรับผสมหมึกพิมพ์ให้มีความข้น
- 5.) หมึกพิมพ์ สำหรับพิมพ์
- 6.) เกรียง สำหรับใช้คนหมึกให้เข้ากัน
- 7.) ลูกกลิ้ง สำหรับกลิ้งหมึกพิมพ์บนแม่พิมพ์
- 8.) แผ่นพลาสติก สำหรับรองรับไม้ครูดจากแท่นพิมพ์ในขณะที่ทำการพิมพ์
- 9.) กระดาษบรึฟ สำหรับพิมพ์ตรวจสอบ
- 10.) กระดาษพิมพ์ สำหรับพิมพ์งานสำเร็จ

ขั้นตอนในการสร้างแม่พิมพ์ มีดังนี้

- 1.) ทำความสะอาดผิวหน้าเพลทอลูมิเนียมด้วย counter etch 2 ครั้ง แล้วพัดให้แห้ง
- 2.) สร้างรูปลงบนเพลทด้วยวัสดุไขต่าง ๆ
- 3.) นำมาคัดกรดครั้งที่ 1 ด้วยวิธีการดังนี้
  - 3.1 โรยแป้งฝุ่นลงบนเพลท
  - 3.2 ผสมกรดกัดเพลทโดยใช้กรดฟอสฟอริก 60% กับกาวบริสุทธิ์ 40% คนให้เข้ากัน
  - 3.3 เทส่วนผสมนี้ลงบนเพลท ใช้ฟองน้ำวางให้ทั่วเพลทประมาณ 4 นาที
  - 3.4 ใช้ฟองน้ำถูบออกแล้วเช็ดขอบเพลทด้วย
  - 3.5 ใช้ผ้านุ่มปั่นเป็นก้อนกลม ๆ เช็ดให้กาวเหลือบางที่สุด

(ดูภาพประกอบ)

1

2

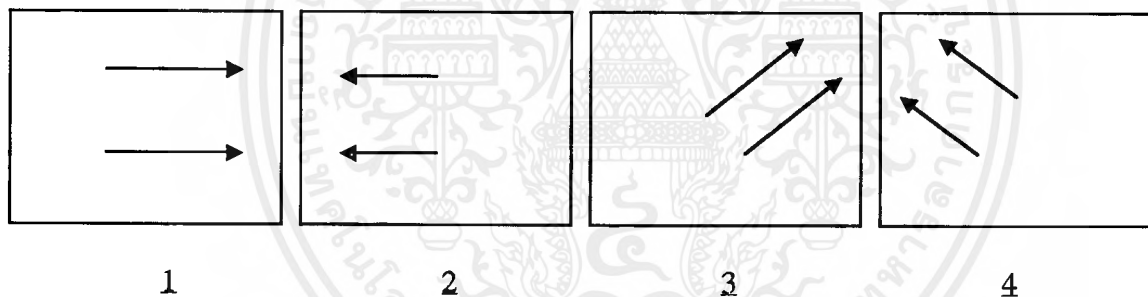
3

4

3.5.1 เช็ดทิศทางเดียวจากขวาไปซ้าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- 3.5.2 เช็ดทิศทางเดียวจากซ้ายไปขวา
- 3.5.3 เช็ดทิศทางเดียวจากบนลงล่าง
- 3.5.4 เช็ดหมุนวนทั่วทั้งเพลท
- 4.) เตรียมหมึกก่อนพิมพ์ ถ้าหมึกเหลวไปต้องผสมด้วยผงแมกนีเซียม
- 5.) ล้างไขออกจากหน้าเพลท ด้วยวิธีดังนี้
- 5.1 เทน้ำมันสนลงบนเพลทเพื่อล้างไขที่เขียนรูปไว้ให้หมด ถ้าไม่หมดจำเป็นต้องใช้ทินเนอร์ล้างออก
- 5.2 ใช้เศษผ้าชุบเรดแลคเกอร์วนทั่วเพลท แล้วใช้ผ้านุ่มเช็ดให้เหลือบางที่สุด
- 5.3 เทแอสฟัลต์มถูลงบนเพลทบาง ๆ ให้ทั่วทั้งเพลท
- 6.) พิมพ์ตรวจสอบครั้งที่ 1 เริ่มจากการใช้กระดาษทิชชูชุบน้ำเช็ดแอสฟัลต์มออก ตามด้วยฟองน้ำเช็ดหน้าเพลทอีกครั้งแล้วจึงกลิ้งหมึกลงไปประมาณ 4 ชูด ดังนี้

- 1
- 2
- 3
- 4
- จากนั้นจึงใช้กระดาษพิมพ์ที่ประมาณ 5 แผ่นวางปิดลงบนเพลทตามด้วย แผ่นพลาสติก
- 7.) เมื่อนำกระดาษที่พิมพ์เสร็จแล้วออกจากเพลท ใช้ฟองน้ำชุบน้ำเช็ดหน้าเพลททันทีแล้วตามด้วยการกลิ้งหมึกให้ครบ 4 ชูด
- 8.) กัดกรดครั้งที่ 2 ด้วยวิธีการเช่นเดิม เปลี่ยนส่วนผสมของกรดกัดเพลทเป็นกรด 50 % กับกาวบริสุทธิ์ 50 %
- 9.) ล้างหมึกออกด้วยน้ำมันสน (ห้ามล้างด้วยทินเนอร์) แล้วใช้แอสฟัลต์มถูลงบนเพลทบาง ๆ
- 10.) พิมพ์ตรวจสอบครั้งที่ 2 วิธีการเช่นเดียวกับครั้งที่ 1 แล้วจึงพิมพ์จริงด้วยกระดาษพิมพ์

การถ่ายทอดสู่ผลงานจริง

จากการที่ภาพร่างมีขนาดเล็ก เมื่อนำมาขยายใหญ่ ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางอารมณ์และความรู้สึกไปบ้าง ซึ่งทำให้ผู้สร้างสรรค์จะต้องแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น เพื่อทำแบบขยายให้ได้ใกล้เคียงกับภาพร่างมากที่สุด บางครั้งอาจต้องเพิ่มพื้นผิว หรือเพิ่มน้ำหนักเข้าไปบางส่วน เพื่อไม่ให้เกิดพื้นที่ว่างมากเกินไปทำให้ไม่เกิดมิติที่น่าสนใจ และก่อให้เกิดความไม่มีจุดเด่นนำสายตา

องค์ประกอบในการสร้างสรรค์

การสร้างสรรค์ผลงานทางศิลปะ ต้องอาศัยองค์ประกอบของทัศนธาตุต่าง ๆ ที่เลือกใช้ให้สอดคล้องกับเนื้อหา และแนวความคิด ดังนั้น เพื่อการศึกษา และพัฒนาให้เกิดประโยชน์ สามารถจัดลำดับขั้นตอนจำแนกทัศนธาตุ ที่นำมาใช้ดังนี้

- 1.) **เนื้อหา** คือเรื่องราวในวัยเด็ก บ่งถึงความสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ที่อยู่รอบรอบ ความรู้สึกที่ต้องการจะอยู่ท่ามกลางสัมพันธ์ภาพที่ดีและอบอุ่น
- 2.) **รูปแบบ** เป็นงานศิลปะในแนวกึ่งนามธรรม (SEMIABSTRACT) เพื่อที่จะเล่าถึงเรื่องราวที่คล้ายกับสมุดบันทึกเรื่องราวในวัยเด็กด้วยภาพ อันเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของเนื้อหา
- 3.) **ทัศนธาตุ (ELEMENT)** เป็นสื่อในการสร้างภาพ ซึ่งนำมาใช้ในการแทนค่า การแสดงออก จำแนกได้ดังนี้

3.1 **รูปทรง (SHAPE)** เป็นรูปทรงจากตัวข้าพเจ้าเอง , สัตว์เลี้ยง และน้องสาวเพื่อแสดงถึงเรื่องราวในวัยเด็ก และความรู้สึกในขณะนั้น

3.2 **เส้น (LINE)** เส้นที่ใช้ล้วนแล้วเป็นเส้นอิสระ มุ่งเน้นให้เกิดอารมณ์ความเคลื่อนไหว ที่ไม่ดูจริงจังเกินไปนัก บางส่วนช่วยให้เกิดอารมณ์ละมุนละไม เหมาะสมกับเรื่องในวัยเด็ก

3.3 **สี (COLOR)** ใช้ในการแสดงออกถึงภาวะอารมณ์นั้น ๆ เช่น เหมาก็เลือกใช้สีในโทนฟ้า ,เขียว เพื่อให้เกิดความรู้สึก เย็น มีความสุขใช้สีโทนอบอุ่น สบาย สีที่ใช้ในงานล้วนแล้วแต่จะพยายามบ่งถึง ความรู้สึก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สร้างขึ้นกับข้าพเจ้าทั้งสิ้น เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- 3.4 **พื้นผิว (TEXTURE)** เป็นพื้นผิวที่สร้างขึ้นจากการใช้ไขทูล (TUSCH) ผสมกับน้ำมันสน ได้ลักษณะของเม็ดทราย ทำให้รูปทรงของสัตว์แต่ละชนิดดูชัดเจนขึ้นทั้งยังช่วยสร้างบรรยากาศให้ดูนุ่มนวลขึ้นด้วย
- 3.5 **น้ำหนัก (VALUE)** สร้างขึ้นจากการทับซ้อนของสีเพื่อให้เกิดระยะ , บรรยากาศ , สามารถดึงความสนใจและนำสายตาได้
- 3.6 **จุด (POINT)** จุดในการสร้างระยะ , ทิศทางของภาพทั้งยังเข้าไปมีส่วนร่วมกับรูปทรง และเมื่อมีการทับซ้อนกันของจุดทำให้เห็นลักษณะการพิมพ์ได้อย่างชัดเจน และยังทำให้เกิดความเคลื่อนไหวอีกด้วย

บทที่ 4

วิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์ และการพัฒนาการสร้างสรรค์

การพัฒนาและคล้อยผลงาน เป็นปัจจัยหลักของการสร้างสรรค์ผลงาน เป็นในลำดับต่อไป ด้วยสาเหตุที่เมื่อผลงานเสร็จสมบูรณ์แล้ว จำเป็นต้องนำผลงานนั้นมาวิเคราะห์หาส่วนดีและส่วนเสีย เพื่อที่จะนำมาแก้ไข และพัฒนาผลงานในคราวต่อไปให้ดียิ่งขึ้น ศิลปินพจนธ์ชุดนี้มีทั้งสิ้น 5 ชิ้น ซึ่งจะกล่าวถึงการพัฒนาและคล้อยผลงาน ในชุดโครงการณ์ศิลปนิพนธ์โดยละเอียด

ผลงานจริงชิ้นที่ 1

ชื่อผลงาน : Someone who watch over me

เทคนิค : Lithography

ขนาด : 106 x 74 cm.

ข้าพเจ้าเลือกใช้รูปทรงคน อยู่ท่ามกลางสัตว์ที่แปลกแยก ซึ่งข้าพเจ้าอยากเน้นความรู้สึกแปลกแยกต่อความสัมพันธ์ จากการขยายภาพร่างมาสู่ผลงานจริง ทำให้เส้นอิสระในภาพร่างหายไป เส้นสีดำที่บดผสานกันทำให้บางส่วนแข็งและทึบตัน เนื่องจากในภาพร่างเกิดจากการผสานของเส้นหลากสีหลายน้ำหนัก แต่เมื่อขยายขนาดขึ้นกลับไม่เห็นการทับซ้อนของเส้นเลย ทำให้งานแข็งดูไม่นุ่มนวล ควรมีการทับซ้อนของสีให้มากกว่าเดิม และเนื่องจากขนาดของภาพซึ่งเป็นขนาดใหญ่ การต่อกันของเพลททำให้ไม่สามารถควบคุมน้ำหนัก ตามที่ต้องการได้ดีเท่าที่ควร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานจริงชิ้นที่ 2

ชื่อผลงาน : Relativity between me and someone else.

เทคนิค : Lithography

ขนาด : 54.5 x 80.5 cm.

การทับซ้อนของสีบนใบหน้าของเด็กทำได้ดี น้ำหนักตัดกันระหว่างสีอ่อนกับสีเข้ม ทำให้ดึงดูดความสนใจได้มากขึ้น พื้นผิวที่ทับซ้อนในแต่ละชั้นทำให้ภาพเกิดมิติ มีการใช้สีซ้อนกันมากกว่าชิ้นแรก นำเอกลักษณ์พื้นผิวที่ดีจากชิ้นแรกมาใช้ในงานชิ้นนี้ได้อย่างเกิดผล เส้นที่มีหลายขนาดและน้ำหนักทำงานดีขึ้น แต่บางส่วนยังคงตันอยู่ ควรให้มีบรรยากาศเข้ามามีส่วนร่วมในภาพมากขึ้น

ผลงานจริงชิ้นที่ 3

ชื่อผลงาน : Rainny in spirit

เทคนิค : Lithography

ขนาด : 53 x 70 cm.

พัฒนาการใช้สีดำเป็นส่วนใหญ่ของภาพให้เป็นโทนสีที่ดูอบอุ่นมากขึ้น มีการใช้ทิศทางลักษณะของเส้นมากขึ้นกว่าชิ้นที่ 2 การทับซ้อนของสีที่โปร่งใสทำให้เกิดน้ำหนักที่นุ่มนวล แต่ทิศทางของเส้นกลุ่มฝนที่เป็นแนวเฉียง เป็นกลุ่มเส้นตรงแข็งเกินไป ทำให้ภาพไม่นุ่มนวลได้อย่างที่ต้องการ เส้นยังมีขนาดเดียวเกินไป ควรใช้เส้นที่มีหลากหลายขนาด และน้ำหนัก จะทำให้ภาพเกิดมิติและน่าสนใจ

ผลงานจริงชิ้นที่ 4

ชื่อผลงาน : Sister's tale

เทคนิค : Lithography

ขนาด : 74 x 55 cm.

เปลี่ยนโทนสีและมีการใช้บรรยากาศที่นุ่มนวลมากขึ้น พัฒนาจากชิ้นที่ผ่านมาที่ดูเป็นฉากและเล่าเรื่อง มาสู่การใช้รูปทรงโดยไม่คำนึงถึงความเป็นจริง ใช้เส้นวน ๆ เป็นกลุ่มก้อนของเส้นผม ภายใต้อุ่มเส้นมีสีต่าง ๆ ทำให้ไม่ดูตันมีอากาศเข้าไปแทรกอยู่ พื้นผิวของเทคนิคการใช้ขุทซ (TUSCH) สามารถมองเห็นได้ชัดเจน และอยู่ในพื้นที่ที่เหมาะสม การวาดเส้นเป็นปลาทำให้ภาพไม่แข็ง มีการแก้ปัญหาหยดน้ำ จากชิ้นที่แล้วได้ดี ในภาพนี้หยดน้ำไม่เป็นแนวตรง และแข็งเหมือนชิ้นที่ผ่านมา ก่อนข้างเป็นที่น่าพอใจระดับหนึ่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานจริงชิ้นที่ 5

ชื่อผลงาน : My own story

เทคนิค : Lithography

ขนาด : 75 x 55 cm.

ลักษณะเส้นที่เป็นกลุ่มก้อนของเส้นผมเป็นจุดเด่นในภาพ เพราะมีน้ำหนักเข้มที่สุด ภายได้เส้น มีรูปปลาซ่อนอยู่ ทำให้ไม่ทึบ และสามารถมองผ่านไปในน้ำหนักเข้มได้ การใช้สีทับซ้อนกันอย่างมีอิสระทำให้ภาพไม่แข็ง และดูเคลื่อนไหวได้ดี เส้นหลากหลายที่ทับกันจนเกิดน้ำหนักที่มีความหลากหลายมากขึ้น รูปทรงของสัตว์ที่ดูเกือบจะเป็นการ์ตูน ถูกลดทอนลงด้วยลายเส้นที่สอดคล้องกันกับกลุ่มผม พื้นผิวของ ไชทุง (TUSCH) โปรงโส และทับซ้อนกันหลายชั้น ทำให้เกิดมิติ สร้างให้ภาพมีระยะ และพัฒนาจากงานชิ้นแรกไปอย่างมาก ปัญหาที่เกิดขึ้นจากชิ้นที่ผ่านมาทำให้การแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นในระหว่างการทำงานชิ้นนั้นดูสว่างไปอย่างดีทำให้ชิ้นนี้ไม่มีปัญหา และสร้างความพอใจ สามารถสื่อถึงอารมณ์และความรู้สึกได้ดี

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

บทสรุป

โครงการศิลปนิพนธ์เรื่อง “ความหวัง และ สัมพันธภาพกับสิ่งรอบข้าง” เป็นการสร้างสรรค์ที่ได้รับแรงบันดาลใจจากเรื่องในวัยเด็ก ที่ข้าพเจ้ามีความรู้สึกผูกพันด้วย เรื่องต่าง ๆ ทั้งเรื่องที่มีความสุข และเรื่องเศร้าที่เคยผ่านเข้ามาในชีวิต มุ่งหวังให้เป็นการบันทึกเหตุการณ์ในวัยเด็กด้วยภาพ ประสบการณ์ทั้งหลายที่สั่งสมมาจนกลายเป็นศิลปนิพนธ์ชุดนี้ ถ่ายทอดผลงานภายใต้เทคนิคภาพพิมพ์พื้นราบ ซึ่งมีศักยภาพเหมาะสมกับสิ่งที่ข้าพเจ้าต้องการแสดงออก ผลงานประกอบด้วย ผลงานภาพพิมพ์พื้นราบจำนวน 5 ชิ้น ซึ่งมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องทั้งรูปแบบและเนื้อหา ตลอดจนเทคนิคการสร้างสรรค์ ตั้งแต่ชิ้นแรกจนชิ้นสุดท้าย

จากการสร้างสรรค์งานศิลปนิพนธ์ชุดนี้ ทำให้ข้าพเจ้าทราบและเข้าใจถึงขั้นตอนการทำงานและแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น เพราะจากการขยายภาพร่างขนาดเล็กไปสู่ภาพจริงขนาดใหญ่ จำเป็นต้องเพิ่มทัศนธาตุต่าง ๆ เพื่อให้ผลงานจริงดีเท่าหรือดีกว่าภาพร่าง การผสมผสานเทคนิคให้ได้รับความรู้สึกที่ต้องการ ซึ่งการรวบรวมเอาวิธีการ , ขั้นตอน และวิธีแก้ปัญหาย่างมีระบบนั้น จะสามารถนำไปประโยชน์แก่ผู้สนใจต่อไปในอนาคต

ปัญหาและข้อเสนอแนะ

ปัญหาสำคัญในกระบวนการ ทำภาพพิมพ์พื้นราบนั้น จำต้องอาศัยความแม่นยำของการใช้เคมีเพื่อสร้างภาพ การผิดพลาดในขั้นตอนกักรีด นำไปสู่ปัญหาสร้างพื้นผิวที่ต้องการไม่ได้ ลวดลายที่สร้างไม่ชัดเจน หรือทึบตัน อุณหภูมิไม่คงที่ ล้วนมีผลต่อการสร้างภาพบนแม่พิมพ์

ข้อเสนอแนะ คือ การสร้างแม่พิมพ์และพิมพ์งาน ในห้องที่อุณหภูมิต่ำ จะทำให้แม่พิมพ์ไม่หลุดง่าย ต่อจากนั้นคือขั้นตอนกักรวด ควรกำหนดเวลาให้แน่นอน ส่วนที่เข้มต้องใช้เวลามากกว่าส่วนที่เป็นหมึกอ่อนตามสัดส่วน ซึ่งขั้นตอนเหล่านี้จำเป็นต้องอาศัยประสบการณ์ และการฝึกฝนการควบคุมปฏิกิริยาเคมีก่อน การพิมพ์จริงต้องมีการพิมพ์ทดสอบ จนแน่ใจก่อนจะลงมือพิมพ์งานจริง เพื่อที่จะได้ภาพตามที่ต้องการ และแน่ใจได้ว่าไม่มีการผิดพลาดทางเทคนิคเกิดขึ้นในงานจริง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

รองศาสตราจารย์ กัญญา เจริญศุภกุล “สาธิตการทำงานภาพพิมพ์หิน” วารสาร อาร์ตเรคคอร์ด อิน ไทยแลนด์ 1 (กุมภาพันธ์ , 2538) , หน้า 45-49

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ	นางสาว เพ็ญพรรณ ผลามิตร
เกิด	9 เมษายน 2517
การศึกษา	รร.สตรีวัดระฆัง วิทยาลัยช่างศิลป์ กรมศิลปากร ภาควิชา วิจารณ์ศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง
การแสดงผลงาน	นิทรรศการผลงานนักเรียนวิทยาลัยช่างศิลป์ ณ.หอศิลป์ เจ้าฟ้า นิทรรศการศิลปกรรมเด็ก และเยาวชน แลนด์ แอนด์ เฮาส์ ศิลปกรรมร่วมสมัย ประจำปี 2541
เกียรติประวัติ	รางวัลดีเด่นการประกวด ศิลปกรรมเด็กและเยาวชน แลนด์ แอนด์ เฮาส์ รางวัลดีเด่น ศิลปกรรมสร้างสรรค์เพื่อวันโลกสวย